

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 10Sžo/22/2016
Identifikačné číslo spisu: 1014201488
Dátum vydania rozhodnutia: 29.03.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Zuzana Ďurišová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:1014201488.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a členov senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD. v právnej veci žalobcu: T. L., narodený dňa XX.XX.XXXX, G., právne zastúpeného: Beňo & partners advokátska kancelária s.r.o., Námestie sv. Egídia 93, Poprad, proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Pribinova 2, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. SPOU-OZ-230-003/2014-PL zo dňa 24.07.2014, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 6S/190/2014-31 zo dňa 15.01.2016, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 6S/190/2014-31 zo dňa 15. januára 2016 m e n í tak, že rozhodnutie žalovaného č. SPOU-OZ-230-003/2014-PL zo dňa 24. júla 2014 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a na ďalšie konanie.

Žalovaný j e p o v i n n ý nahradiť žalobcovi na účet jeho právneho zástupcu trovy konania vo výške 1.189,38 Eur v lehote do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Odôvodnenie

Krajský súd napadnutým rozsudkom podľa § 250j ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal súdneho prieskumu rozhodnutia žalovaného č. SPOU-OZ-230-003/2014-PL zo dňa 24.07.2014, ktorým žalovaný zamietol jeho odvolanie a potvrdil rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa č. p. SPOU-OZ-76-007/2014-PL-KE zo dňa 22.05.2014, ktorým sa podľa ustanovenia § 223 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície (ďalej len „zákon o štátnej službe“) určila zdravotná spôsobilosť žalobcu na ďalší výkon štátnej služby ustanovením zdravotnej kvalifikácie „D“ - nespôsobilý na výkon štátnej služby policajta s obmedzením podľa III. stĺpca prílohy nariadenia č. 48/2001.

V odôvodnení napadnutého rozsudku krajský súd k námietke žalobcu, že neinformovanosťou o prebiehajúcim prieskumnom konaní mu nemalo byť umožnené navrhovať dôkazy v jeho prospech uviedol, že z obsahu predloženého administratívneho spisu nepochybne vyplýva vedomosť žalobcu o

posudzovaní jeho zdravotného stavu, o čom svedčila nielen jeho účasť na zasadnutí prvostupňového orgánu, ale predovšetkým skúmanie jeho zdravotného stavu znalcami pred zasadnutím prvostupňového orgánu, pričom toto skúmanie jeho zdravotného stavu sa uskutočnilo za jeho osobnej účasti.

Žalobca v ďalšom namietal neplatnosť zápisnice zo zasadnutia lekárskej komisie (prvostupňového orgánu) zo dňa 22.05.2014. K tomu súd uviedol, že v zákone absentuje ustanovenie o náležitostiach zápisnice zo zasadnutia posudkovej komisie, formálne náležitosti jej podpísania nevynímajúc. Navyše aj keby zákon vyžadoval podpis zúčastnených osôb na každej strane zápisnice, ich absencia by automaticky neznamenala jej neplatnosť. Súd v ďalšom konštatoval, že žalovaný sa s touto odvolacou námietkou pri preskúmaní prvostupňového rozhodnutia nevysporiadal, avšak vzhľadom na charakter tohto namietaného procesného pochybenia žalovaného a jeho dosah na žalobcu súd nepovažuje túto skutočnosť za takú vadu, ktorá by bola dôvodom na zrušenie napadnutého rozhodnutia žalovaného. Je dôležité v tejto súvislosti zdôrazniť, že žalobcovi absenciou vysporiadania sa s uvedenou námietkou nevznikla žiadna ujma a neboli mu upreté jeho práva.

Žalobca nesúhlasil ani s vecnou stránkou napadnutého rozhodnutia, keď namietal vyhodnotenie jeho zdravotného stavu ako nespôsobilého na ďalší výkon služby príslušníka Policajného zboru.

Súd v súvislosti s tým poukázal na znalecké posudky, z ktorých podľa jeho názoru vyplýva, že napriek záverom z psychiatrického posúdenia žalobcovho zdravotného stavu (absencie vážnej duševnej choroby - psychózy) bol žalobca v čase skutku (vzniku strelného poranenia) duševne nevyrovnaný a tento stav spôsobil, že pri súhrne vyššie uvedených okolností (problémy súkromného a finančného charakteru) nezvládol svoje sebaovládanie a s najväčšou pravdepodobnosťou sa odhodlal spáchať samovraždu. Súd teda považoval rozhodnutie žalovaného a prvostupňového orgánu, keď bolo žalobcovi určené, že nie je spôsobilý na výkon štátnej služby policajta - zdravotná klasifikácia „D“ za správne. Ďalej zdôraznil význam a náročnosť služby v Policajnom zbore, nakoľko sa jedná o výkon služby so strelnou zbraňou, ktorá si vyžaduje psychickú odolnosť, koncentráciu a správnu reakciu najmä v stresových situáciách, tiež vysokú mieru sebaovládania v nadmernom psychickom vypätí. A práve psychické vypätie podľa psychologického posudku u žalobcu môže spôsobiť recidívu jeho psychického zlyhania s možnými následkami nielen na jeho zdraví alebo živote, ale aj na zdraví alebo živote iných osôb. Na týchto záveroch nič nemení ani ďalšie neskoršie psychiatrické vyšetrenie žalobcu MUDr. H. J. T. so záverom stabilizovania jeho zdravotného stavu, bez zjavnej patológie v psychickom obraze, a to najmä pre odstup času tohto vyšetrenia od spáchania skutku. Súd tiež konštatoval, že žalovaný v napadnutom rozhodnutí dostatočným spôsobom uviedol výpočet dôkazov, ktoré ho viedli k rozhodnutiu, keď uviedol všetky dôkazy preukazujúce žalobcov zdravotný stav v čase skutku (príslušnú zdravotnú dokumentáciu žalobcu, znalecké posudky) a tiež uviedol, akým spôsobom dospel pri hodnotení týchto dôkazov k uvedenému záveru.

S poukazom na všetky vyššie uvedené skutočnosti a zákonné ustanovenia považoval súd napadnuté rozhodnutie žalovaného a rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu za vecne správne a žalobu ako nedôvodnú zamietol.

Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca včas odvolanie, v ktorom žiadal, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, prípadne, ak bude mať podmienky na rozhodnutie vo veci za splnené, aby vo veci sám rozhodol v zmysle žalobného petitu a priznal mu trovy odvolacieho konania.

Žalobca namietal, že krajský súd sa nevysporiadal s námietkami uplatnenými v žalobe - konkrétne s tvrdením o nedostatočnom zistení skutkového stavu, na základe ktorého mal správny orgán dospieť k svojmu rozhodnutiu a taktiež nezákonnosti postupu, ktorý viedol k tomuto rozhodnutiu, krajský súd len potvrdil skutkový stav tvrdý správny orgánom bez vykonania ďalších dôkazov.

V ďalšom trval na tom, že skutkový stav bol nesprávne zistený a prvostupňový súd nesprávne právne posúdil vec. Poznamenal, že až do predvolania na zasadnutie posudkovej komisie nebol vôbec

informovaný o tom, že voči nemu prebieha prieskumné konanie, taktiež nebol informovaný, na základe akého podnetu sa toto prieskumné konanie voči nemu vedie. Pred zasadnutím posudkovej komisie mu nebolo umožnené navrhovať dôkazy v jeho prospech a nemohol sa oboznámiť s obsahom spisu, vykonanými dôkazmi a zhromaždenými listinnými dôkazmi, ani sa k nim nemohol vyjadriť, čím došlo k závažnému procesnému pochybeniu zo strany žalovaného.

Zdôraznil, že na zasadnutí posudkovej komisie dňa 22.05.2014 predložil dva lekárske posudky a vyjadrenie MUDr. J. T., ktoré preukazujú, že netrpí žiadnou duševnou poruchou, ktorá by mu znemožňovala ďalší výkon služby v Policajnom zbore. S predloženými lekárske posudkami sa však prvostupňový správny orgán ako ani žalovaný nijako nevysporiadali. Prvostupňový správny orgán napriek predloženým lekárske posudkom a vyjadreniu ustálil skutkový stav bez relevantných podkladov tak, že žalobca nie je viac spôsobilý vykonávať službu v Policajnom zbore. Vôbec nezabezpečoval dôkazy svedčiacie v prospech žalobcu a hoci tieto žalobca zabezpečil sám, prvostupňový správny orgán sa s nimi nezaoberal a vôbec sa s nimi nevysporiadal. Napriek rozporom v zistenom skutkovom stave vydal prvostupňový správny orgán rozhodnutie.

Žalobca tiež v odvolaní namietal proti prvostupňovému rozhodnutiu nezákonnosť a nepoužiteľnosť zápisnice zo zasadnutia lekárskej komisie zo dňa 22.05.2014. Táto podľa názoru žalobcu trpí vadou, ktorú nie je možné odstrániť a preto je potrebné ju považovať za neplatnú, pretože zápisnica nie je podpísaná na každej strane. Ako krajský súd sám konštatoval, žalovaný sa s touto odvolacou námietkou pri preskúvaní prvostupňového rozhodnutia správneho orgánu nevysporiadal. Žalobca ale nesúhlasí s konštatovaním krajského súdu, že žalobcovi absenciou vysporiadania sa s uvedenou námietkou nevznikla žiadna ujma a neboli mu upreté jeho práva. Naopak, má za to, že pochybenia žalovaného procesného charakteru mali vplyv na rozhodovanie, a že toto rozhodnutie vybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom. Preto považuje postup správnych orgánov za zvlášť hrubý zásah do jeho procesných práv.

Krajský súd sa ďalej nevysporiadal s tvrdením o nedostatočnom zistení skutkového stavu, na základe ktorého mal správny orgán dospieť k svojmu rozhodnutiu a taktiež nezákonnosti postupu, ktorý viedol k tomuto rozhodnutiu.

Žalobca dal do pozornosti odvolacieho súdu, že v konaní vedenom na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 5S/278/2014 o zrušenie rozhodnutia žalovaného č. p.: KM-OLVS-72/2014/OPK, ktorým bol žalobca prepustený zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru podľa § 192 ods. 1 písm. b) zákona č. 73/1998 Z. z. na základe toho, že podľa rozhodnutia Ústrednej lekárskej komisie Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. SPOU-OZ-230-003/2014-PL zo dňa 24.07.2014, ktoré je premetom tohto konania, stratil dlhodobu zo zdravotných dôvodov spôsobilosť vykonávať akúkoľvek funkciu v Policajnom zbore, rozsudkom zo dňa 19.01.2016 Krajský súd v Bratislave zrušil rozhodnutie žalovaného, ktorým bol žalobca prepustený zo služobného pomeru.

Na základe uvedeného žalobca žiadal, aby odvolací súd rozhodol v zmysle odvolacieho petitu.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu zo dňa 08.03.2016 uviedol, že žalobca v podanom odvolaní voči rozhodnutiu krajského súdu neuvádza žiadne relevantné nové skutočnosti, ale iba zastáva názor, že nebol správne zistený skutkový stav. Uviedol, že sa v predmetnej veci v plnom rozsahu pridržiava svojho písomného vyjadrenia k podanej žalobe žalobcu, ktoré bolo zaslané krajskému súdu pod č. KM-OPS1-S-229/2014 zo dňa 28.10.2014.

V ďalšom poznamenal, že súd nemôže preskúmať správne rozhodnutie nad rámec v žalobe vymedzenom. Ide o zásadu *ne eat iudex ultra petita partium* (sudca nech nejde nad návrhy strán), ktorá vyplýva z ustanovenia § 249 ods. 2 O.s.p. a súd musí túto zásadu aplikovať vo všetkých veciach, v ktorých preskúma na základe podanej žaloby zákonnosť napadnutého rozhodnutia. Výnimku z tejto zásady predstavujú veci, v ktorých súd zistil, že žalobou napadnuté rozhodnutie trpí takými vadami, ku ktorým musí súd prihliadať bez ohľadu na to, či žaloba takýto nedostatok rozhodnutia namietala (§ 250j

ods. 3 O.s.p.). Úlohou súdu v správnom súdnictve nie je nahradzovať činnosť správnych orgánov, ale len preskúmať zákonnosť rozhodnutí správnych orgánov, teda či kompetentné orgány pri riešení konkrétnych otázok (vymedzených žalobou) rešpektovali príslušné hmotnoprávne a procesné predpisy (pozri napr. ÚS SR č. k. II ÚS 127/07-21, NS SR č. k. 6 Sžo 84/2007, č. k. 6 Sžo 98/2008, č. k. 1 Sžo 33/2008, č. k. 2 Sžo 5/2009, č. k. 8 Sžo 547/2009).

V nadväznosti na vyššie uvedené žalovaný vyslovil názor, že napadnutý rozsudok krajského súdu považuje za vydaný v súlade s ustanoveniami O.s.p., ktorý je v dostatočnom rozsahu odôvodnený, prvostupňový súd sa v ňom vysporiadal so všetkými relevantnými námietkami žalobcu a z uvedeného dôvodu navrhol odvolaciemu súdu tento ako vecne správny potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 O.s.p. a jednomyselne dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné, preto ho po preskúmaní opodstatnenosti odvolacích dôvodov postupom podľa § 250l ods. 2 O.s.p. v spojení s § 250ja ods. 3 O.s.p. zmenil tak, že napadnuté rozhodnutie žalovaného vo veci samej zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 29.03.2017 po tom, čo deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli a internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (www.nsud.sk) najmenej päť dní vopred (§ 156 ods. 1 a 3 O.s.p.).

Podľa § 244 ods. 1, 2 a 3 O.s.p., v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy. V správnom súdnictve preskúmajú sudy zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov štátnej správy, orgánov územnej samosprávy, ako aj orgánov záujmovej samosprávy a ďalších právnických osôb, ako aj fyzických osôb, pokiaľ im zákon zveruje rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb v oblasti verejnej správy. Rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací primárne v medziach odvolania preskúmal rozsudok, ktorým krajský súd zamietol žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného správneho orgánu, ktorým žalovaný potvrdil rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa o určení zdravotnej spôsobilosti žalobcu na ďalší výkon štátnej služby ustanovením zdravotnej klasifikácie „D“ a jeho odvolanie zamietol, a preto odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného a prvostupňového správneho orgánu a konanie im prechádzajúce, najmä z toho pohľadu, či sa súd prvého stupňa vysporiadal so všetkými námietkami uvedenými v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného správneho orgánu.

Je nutné zdôrazniť, že podľa ustálenej súdnej judikatúry (najmä nález Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. II ÚS 127/07-21, alebo rozhodnutia Najvyššieho súdu sp. zn. 6Sžo 84/2007, sp. zn. 6Sžo 98/2008, sp. zn. 1Sžo 33/2008, sp. zn. 2Sžo 5/2009 či sp. zn. 8Sžo 547/2009) nie je úlohou súdu pri výkone správneho súdnictva nahradzovať činnosť správnych orgánov, ale len preskúmať zákonnosť ich postupov a rozhodnutí, teda to, či oprávnené a príslušné správne orgány pri riešení konkrétnych otázok vymedzených žalobou rešpektovali príslušné hmotnoprávne a procesnoprávne predpisy.

V takto vymedzenom rámci prieskumu a po preverení riadnosti podmienok vykonávania súdneho prieskumu rozhodnutí správneho orgánu Najvyšší súd Slovenskej republiky zdôrazňuje, že podstatou súdneho odvolania proti rozsudku krajského súdu ako aj žaloby, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania rozhodnutia žalovaného, je otázka správneho zistenia rozhodujúcich skutočností a dostatočného rámca podkladov pre naplnenie zásady materiálnej pravdy v ďalšom procese aplikácie hmotného práva.

Podľa § 1 ods. 1, 2, 3 zákona o štátnej službe, tento zákon upravuje štátnu službu príslušníkov Policajného zboru, príslušníkov Slovenskej informačnej služby, príslušníkov Národného bezpečnostného úradu a príslušníkov Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky (ďalej len „štátna služba“). Tento zákon upravuje aj právne vzťahy, ktoré súvisia so vznikom, zmenami a skončením štátnej služby príslušníkov Policajného zboru, príslušníkov Slovenskej informačnej služby (ďalej len „príslušník informačnej služby“), príslušníkov Národného bezpečnostného úradu (ďalej len „príslušník bezpečnostného úradu“) a príslušníkov Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky. Policajtom sa na účely tohto zákona rozumie príslušník Policajného zboru, príslušník informačnej služby, príslušník bezpečnostného úradu a príslušník Zboru väzenskej a justičnej stráže.

Podľa § 192 ods. 1 písm. b/ zákona o štátnej službe, policajt sa prepustí zo služobného pomeru, ak podľa rozhodnutia lekárskej komisie stratil dlhodobo zo zdravotných dôvodov spôsobilosť vykonávať akúkoľvek funkciu v Policajnom zbore alebo spôsobilosť vykonávať doterajšiu funkciu a nemožno ho previesť ani preložiť na inú funkciu v štátnej službe, ktorej výkon by nebol na ujmu jeho zdravia.

Podľa § 222 ods. 2 zákona o štátnej službe, zdravotná spôsobilosť sa na základe posúdenia zdravotného stavu určuje zdravotnou klasifikáciou takto:

- a) zdravotná klasifikácia A - spôsobilý na výkon štátnej služby policajta,
- b) zdravotná klasifikácia C - spôsobilý na výkon štátnej služby policajta s obmedzením,
- c) zdravotná klasifikácia D - nespôsobilý na výkon štátnej služby policajta.

Podľa § 223 ods. 1, 2, 3 a 4 zákona o štátnej službe,

1) prieskumné konanie zamerané na posúdenie zdravotného stavu alebo zmeny zdravotného stavu policajta, pri ktorom sa určuje zdravotná spôsobilosť na ďalší výkon štátnej služby ustanovením zdravotnej klasifikácie a súvislosti choroby alebo úrazu s výkonom štátnej služby, vykonávajú príslušné lekárske komisie.

(2) Ak je schopnosť policajta na výkon štátnej služby zo zdravotných dôvodov dlhodobo zmenená, určí mu príslušná lekárska komisia zdravotnú klasifikáciu a potrebné obmedzenie výkonu štátnej služby.

(3) Ak sa policajtom pri prieskumnom konaní zistila nespôsobilosť na ďalší výkon štátnej služby, môže policajt požiadať o posúdenie zdravotného stavu na účely sociálneho zabezpečenia 48a) alebo sociálneho poistenia. 48b)

(4) Náklady spojené s prieskumným konaním uhrádza služobný úrad.

Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie rozsudku krajského súdu ako aj konania, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania odvolací súd skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného č. SPOU-OZ-230-003/2014-PL zo dňa 24.07.2014 a rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa č. p. SPOU-OZ-76-007/2014-PL-KE zo dňa 22.05.2014.

Z administratívneho spisu odvolací súd zistil, že na zasadnutí dňa 22.05.2014 správny orgán prvého stupňa (Lekárska komisia Ministerstva vnútra Slovenskej republiky v Košiciach) na základe prieskumu vykonaného v rámci prieskumného konania vydal rozhodnutie č. p. SPOU-OZ-76-007/2014-PL-KE zo dňa 22.05.2014, ktorým určil žalobcovi v súlade s § 223 ods. 1 zákona o štátnej službe zdravotnú spôsobilosť na ďalší výkon štátnej služby ustanovením zdravotnej klasifikácie „D“ - nespôsobilý na výkon štátnej služby policajta s obmedzením podľa III. stĺpca prílohy nariadenia č. 48/2001, podľa ktorého sa určuje zdravotná klasifikácia policajta v prieskumnom konaní. Zároveň v súlade s § 223 ods. 1 zákona o štátnej službe určil, že poškodenie zdravia žalobcu nie je v súvislosti s výkonom štátnej služby policajta, lebo nespĺňa podmienky ustanovené v § 174 zákona o štátnej službe. Svoje rozhodnutie správny orgán odôvodnil tým, že na základe odborných lekárskeho nálezov, ktoré si zadovážil zistil, posúdil a rozhodol vo veci s tým, že okrem zdravotného stavu žalobcu preskúmal aj okolnosti a dôvody zmeny zdravotného stavu s ohľadom na výkon štátnej služby. Dodal, že dôvody rozhodnutia sú v podrobnostiach uvedené v zápisnici zo zasadnutia s poukazom na zachovanie mlčanlivosti o všetkých údajoch týkajúcich sa zdravotného stavu žalobcu a skutočností s ním súvisiacich.

O podanom odvolaní voči rozhodnutiu správneho orgánu prvého stupňa rozhodol žalovaný napadnutým rozhodnutím č. SPOU-OZ-230-003/2014-PL zo dňa 24.07.2014 tak, že odvolanie podané žalobcom zamietol ako nedôvodné a napadnuté prvostupňové rozhodnutie potvrdil s odôvodnením, že prvostupňový orgán postupoval v predmetnej veci v súlade s právnymi predpismi a súvisiacimi internými predpismi a vo veci rozhodol vecne správne, nakoľko pri posudzovaní zdravotného stavu a zdravotnej spôsobilosti žalobcu mal k dispozícii dostatok podkladov, z ktorých jednoznačne vyplynulo, že žalobca má zmenený zdravotný stav, ktorý zodpovedá zdravotnej klasifikácii „D“ - nespôsobilý na výkon štátnej služby policajta.

Právne závery žalovaného si osvojil aj krajský súd, ktorý v napadnutom rozhodnutí uviedol, že napadnuté rozhodnutie žalovaného a rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu považuje za vecne správne, preto žalobu ako nedôvodnú zamietol.

Odvolací súd vychádzajúc z odvolania žalobcu konštatuje, že tento odvolanie voči rozhodnutiu súdu prvého stupňa v podstate založil na námietke o nedostatočnom, resp. nesprávnom zistení skutkového stavu. Namietal, že na zasadnutí správneho orgánu prvého stupňa a tiež spolu s odvolaním predložil lekárske správy preukazujúce, že netrpí žiadnou duševnou poruchou znemožňujúcou mu vykonávať ďalší výkon služby v Policajnom zbore, ale prvostupňový ani druhostupňový správny orgán sa s nimi nijako nevysporiadali. Rovnako ani krajský súd sa s tvrdením o nedostatočnom zistení skutkového stavu nevysporiadal.

Odvolací súd po preskúmaní súdneho a pripojeného administratívneho spisu zistil, že žalobca sa dňa 22.05.2014 zúčastnil zasadnutia prvostupňového správneho orgánu, na ktorom tento v rámci prieskumného konania posudzoval zdravotný stav a zdravotnú spôsobilosť žalobcu na ďalší výkon štátnej služby policajta s tým, že žalobca správneho orgánu predložil viaceré lekárske správy, pričom zo správ z psychiatrického vyšetrenia (MUDr. H. T.) zo dňa 15.10.2013 vyplýva, že žalobca bol bez zjavnej patológie v emočnom obraze, a zo záveru správy z kontrolného psychiatrického vyšetrenia (MUDr. H. T.) zo dňa 14.11.2013 bolo zrejmé, že žalobca je t. č. bez zjavnej patológie v psychickom obraze. K odvolaniu voči prvostupňovému rozhodnutiu priložil žalobca správu z psychiatrického vyšetrenia (MUDr. H. T.) zo dňa 06.06.2014, ktorej záver znel, že psychický stav žalobcu t. č. plne stabilizovaný, bez zjavnej patológie v psychickom obraze.

Z uvedeného je odvolaciemu súdu zrejmé, že žalobca už v konaní pred správnym orgánom prvého stupňa namietal, že by mu jeho zdravotný stav, resp. zdravotná spôsobilosť bránil v ďalšom výkone štátnej služby v Policajnom zbore, pričom svoje tvrdenia podporil predložením lekárskeho vyšetrenia.

Odvolací súd tak ustálil, že spornou otázkou v predmetnom prípade, zároveň aj kľúčovou pre rozhodnutie vo veci, bolo vyhodnotenie zdravotného stavu žalobcu s ohľadom na jeho dopad na ďalší výkon štátnej služby na podklade dostatočne zisteného skutkového stavu.

Odvolací súd dáva do pozornosti, že krajský súd sa v odôvodnení napadnutého rozhodnutia nemusí vysporiadať so všetkými námietkami účastníka konania, ale len s tými, ktoré sú právne relevantné s prejednávanou vecou. Povinnosť súdu vyrovnáť sa s argumentmi účastníkov súdneho konania je jednou z najdôležitejších súčastí základného práva na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia.

V tejto súvislosti je potrebné poukázať tiež na judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, podľa ktorej sa síce nevyžaduje, aby odôvodnenie rozhodnutia obsahovalo odpoveď na každý argument účastníka konania; ak sa však jedná o argument, ktorý je kľúčový pre rozhodnutie, osobitná odpoveď práve na tento argument sa vyžaduje (Georgidias proti Grécku z 29. mája 1997, Higgins proti Francúzsku z 19. februára 1998).

Podľa názoru odvolacieho súdu bolo pri rozhodovaní o zdravotnej spôsobilosti žalobcu ako príslušníka policajného zboru na ďalší výkon štátnej služby potrebné, aby mu bol dostatočne preukázaný dôvod pre

jeho klasifikáciu za nespôsobilého na výkon štátnej služby s obmedzením podľa III. stĺpca prílohy nariadenia č. 48/2001, čo v preskúmvanej veci nepovažuje za splnené.

V ustanovení § 192 ods. 1 písm. b/ zákona o štátnej službe zákonodarca ustanovuje podmienku prepustenia policajta zo služobného pomeru tak, že policajt sa prepustí zo služobného pomeru, ak podľa rozhodnutia lekárskej komisie stratil dlhodobu zo zdravotných dôvodov spôsobilosť vykonávať akúkoľvek funkciu v Policajnom zbore alebo spôsobilosť vykonávať doterajšiu funkciu a nemožno ho previesť ani preložiť na inú funkciu v štátnej službe, ktorej výkon by nebol na ujmu jeho zdravia. Predpokladom prepustenia policajta zo služobného pomeru z dôvodu jeho „zdravotnej nespôsobilosti“ na výkon služby je preukázanie, že nie je zdravotne spôsobilý na výkon služby policajta, ktorú vykonáva podľa funkčného zaradenia, a teda nie je zdravotne spôsobilý si plniť svoje povinnosti vyplývajúce mu z výkonu jeho služby tak, ako mu vyplývajú z právnej normy ustanovenej v § 48 zákona o štátnej službe. Zákonodarca v § 192 ods. 1 písm. b/ zákona o štátnej službe podmienil určenie zdravotnej spôsobilosti na výkon služby policajta rozhodnutím lekárskej komisie.

Vo vzťahu k predkladaným odborným nálezom, správam a vyjadreniam odvolací súd uvádza, že nie je možné všeobecne konštatovať, že odborný posudok je za každých okolností správny a objektívny, najmä s prihliadnutím na situáciu, keď je v rozpore s inými lekáorskými správami alebo je jeho správnosť namietaná účastníkmi konania. A teda pokiaľ je zo strany žalobcu spochybňovaný relevantným spôsobom, nejaví sa za dostatočné vyhodnotenie námietok žalobcu tvrdením, že „oprávnený orgán posúdil všetky okolnosti a vzal do úvahy predložené lekárske nálezy“. V uvedenom prípade nič nebránilo správnenému orgánu doplniť dokazovanie za účelom dosiahnutia objektívneho zistenia.

Je povinnosťou správneho orgánu postupovať v konaní tak, aby bol presne a úplne zistený skutočný stav veci a na ten účel je povinný obstarat' si potrebné doklady, pričom oprávnený orgán posudzuje rovnako dôkladne všetky rozhodné okolnosti bez ohľadu na to, či svedčia v prospech alebo v neprospech účastníka konania s tým, že za dôkaz môžu slúžiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutočný stav veci a ktoré sú v súlade s právnymi predpismi (§ 192 ods. 1 písm. b/, § 233 ods. 1, 2 a § 238 zákona o štátnej službe).

Podľa názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky žalovaný správny orgán sa v danom prípade s námietkou žalobcu týkajúcou sa odstránenia rozporov v lekáorských správach dostatočne nevyporiadal. Rovnako tak pri vydaní napadnutého rozhodnutia nebol akýmkoľvek spôsobom vyhodnotený dôkaz - správa z psychiatrického vyšetrenia (MUDr. Adriana Mudráková) zo dňa 06.06.2014, z ktorého bez pochyb vyplýva plne stabilizovaný psychický stav žalobcu. Uvedené tak malo za následok nepreskúmateľnosť rozhodnutia žalovaného, keďže v posudzovanej veci bolo potrebné vzhľadom na námietky žalobcu odstrániť ním namietaný rozpor.

Zákonodarca v ustanovení § 233 ods. 1, 2 zákona o štátnej službe ustanovuje oprávnenému orgánu povinnosť postupovať pred vydaním rozhodnutia tak, aby bol presne a úplne zistený skutočný stav veci; na ten účel je povinný obstarat' si na rozhodnutie potrebné podklady a súčasne povinnosť posudzovať rovnako dôkladne všetky rozhodné okolnosti bez ohľadu na to, či svedčia v prospech, alebo v neprospech účastníka konania. V zmysle právnej úpravy zákona o štátnej správe za dôkaz možno považovať všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutočný stav veci a ktoré sú v súlade s právnymi predpismi, ako príklad uvádza najmä výpovede, vyjadrenia osôb, vrátane účastníkov konania, odborné posudky, znalecké posudky, správy, vyjadrenia a potvrdenia orgánov a organizácií, listiny, veci a obhliadku. Súčasne zákonodarca priznáva účastníkovi konania právo navrhovať na podporu svojich tvrdení dôkazy a povinnosť oprávnenému orgánu hodnotiť dôkazy podľa vlastnej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti. Hodnotenie dôkazov v zmysle zásady voľného hodnotenia dôkazov nemôže byť však svojvoľné. Správny orgán môže pristúpiť k hodnoteniu dôkazov v zmysle zásady voľného hodnotenia dôkazov až potom, ak vykonal všetky úkony s cieľom odstrániť existujúce rozpory v skutkových zisteniach. Hodnotenie dôkazov predstavuje zložitý myšlienkový postup, v rámci ktorého správny orgán na základe svojich logických, systematických a historických úsudkov v zmysle zákonnej úpravy vychádzajúc z účelu zákona, určité tvrdenia prijíma a

iné odmieta, ktoré zistenia a závery musia byť uvedené a zdôvodnené v odôvodnení rozhodnutia.

Nie je povinnosťou prieskumného súdu vykonávať dokazovanie a tým nahradiť proces dokazovania správneho orgánu, keďže nie je súdom skutkovým, ako je tomu v civilnom procese a taktiež nie je jeho povinnosťou nahradiť použité správne uváženie svojím vlastným. Súčasťou preskúmania súdu podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku upravujúcej správne súdnictvo je posúdenie, či správne uváženie je logickým vyústením riadneho hodnotenia skutkových zistení, zadovaných správnym orgánom za účelom zistenia skutočného stavu veci a teda preukázania materiálnej pravdy.

Rozhodovanie žalovaného o tom, ktoré dôkazy a v akom rozsahu vykoná, ako aj ich hodnotenie a posúdenie, či vykonané dôkazy postačujú na vydanie rozhodnutia alebo je potrebné vykonať ďalšie dôkazy je vzhľadom na uvedené nedostatočné na formulovanie záverov o zdravotnej nespôsobilosti žalobcu na ďalší výkon štátnej služby policajta.

Odvolací súd v preskúmvanej veci dospel k záveru, že správny orgán druhého stupňa v predmetnej veci nepostupoval v intenciách citovaných právnych noriem, vo veci si nežadovávajú dostatok relevantných podkladov pre vydanie rozhodnutia, a preto jeho skutkové zistenia a právne závery neboli dostatočné na rozhodnutie vo veci, z ktorých dôvodov žalovaný správny orgán nepostupoval a nerozhodol zákonne, keď potvrdil prvostupňové rozhodnutie napadnuté odvolaním žalobcu, a preto krajský súd pochybil ak považoval napadnuté rozhodnutie žalovaného za súladné so zákonom.

Odvolací súd tak dospel k záveru odlišnému ako formuloval v napadnutom rozhodnutí súd prvého stupňa, pretože úsudok správnych orgánov oboch stupňov v danej veci nepovažuje za vecne správny, keďže vykonaným dokazovaním neboli odstránené rozpory vyplývajúce zo skutkových zistení. Vlastné odôvodnenie rozhodnutia súdu prvého stupňa je vo vzťahu k vyriešeniu kľúčovej otázky nedostatočné s tým, že vlastný právny názor súdu prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku stojí len na argumente, že z predložených znaleckých posudkov vyplýva, že žalobca bol v čase spáchania skutku duševne nevyrovnaný, preto je záver správnych orgánov o zdravotnej nespôsobilosti žalobcu správny a nič na tom nemení ďalšie neskoršie psychiatrické vyšetrenie žalobcu najmä vzhľadom na odstup času vyšetrenia od spáchania skutku. Krajský súd v odôvodnení napadnutého rozhodnutia sa tak ani v minimálnom rozsahu nevenoval zdravotnej spôsobilosti žalobcu v súvislosti s ďalším výkonom štátnej služby v Policajnom zbore. Jeho pozornosť bola v celej miere venovaná len zdravotnému stavu žalobcu v čase spáchania skutku, ktorý však nemá absolútnu výpovednú hodnotu vo vzťahu k aktuálnej zdravotnej spôsobilosti žalobcu.

Z uvedených dôvodov odvolací súd vyhodnotil námietku žalobcu o nedostatočnom zistení skutkového stavu vznesenú v jeho odvolaní za dôvodnú a relevantnú na vyhoviecie jeho odvolaniu. Vzhľadom na dôvodnosť uvedenej námietky a jej spôsobilosť spochybniť správnosť napadnutého rozhodnutia súdu prvého stupňa sa odvolací súd ostatným odvolacím námietkam nevenoval.

Na základe zisteného skutkového stavu, uvedených právnych skutočností a po vyhodnotení námietok žalobcu rozhodol odvolací súd tak, že rozsudok krajského súdu podľa § 250ja ods. 3 O.s.p. zmenil tak, že rozhodnutie žalovaného zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

V ďalšom konaní bude povinnosťou žalovaného postupovať naznačeným smerom, prejednať vec v medziach podaného odvolania, dôsledne sa vysporiadať so všetkými námietkami žalobcu, vrátane odvolacích námietok, znovu vo veci rozhodnúť a svoje rozhodnutie aj riadne a presvedčivo odôvodniť.

O trovách konania Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol podľa § 246c O.s.p. v spojení s 142 ods. 1 a § 146 ods. 2 O.s.p. tak, že v konaní úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov konania vo výške 1.189,38 Eur v súlade s § 11 ods. 4, § 13a ods. 1 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov.

Náhrada trov prvostupňového konania pozostáva z trov právneho zastúpenia, a to za 3 úkony právnej služby 1/ prevzatie a príprava právneho zastúpenia (05.09.2014) za 134 Eur, 2/ žaloba na preskúmanie rozhodnutia (05.09.2014) za 134 Eur, 3/ účasť na pojednávaní (15.01.2016) za 143 Eur, k tomu prislúchajúci režijný paušál (2x 8,04 Eur a 1x 8,58 Eur), náhrada za stratu času vo výške 228,80 Eur a náhrada cestovného v sume 175,11 Eur.

Náhrada trov odvolacieho konania pozostáva z trov právneho zastúpenia za 1 úkon právnej služby - odvolanie voči rozsudku (25.02.2016) za 143 Eur a k tomu prislúchajúci režijný paušál 8,58 Eur.

Žalobcovi priznanú náhradu trov konania vo výške 1.189,38 Eur je žalovaný povinný zaplatiť k rukám právneho zástupcu žalobcu v lehote do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

S poukazom na ustanovenie § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok postupoval odvolací súd v konaní podľa predpisov účinných do 30.06.2016 (zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.